

Писање удвоје

ЖЕКСОЛИНЦИЗАМ – ШПРИЦЕР БЕЛИ

(Лина Милићевић и Жељко Раџић)

САСТАНАК

Линца, Жекс и неко трећи,
Њих је троје, а шприцер један.
Од њих троје ко је највећи,
Па, да добије напитаk вредан.

Линца рече „Највећа сам,
Свако лице мене зна,
По том списку није блам,
Да бели шприцер попијем ја”.

Жекс не призна величину,
Он је већи, доказ има,
Једини он у чистом вину,
Може написат' безброј рима.

Неко трећи мудро ћути,
Слуша кавгу, реч не вели,
Он не би да се љути,
Он искапи шприцер бели.

ЧИСТО ВИНО

Слабо надахњује шприцер црни,
Јер чисто ми сада венама тече,
Црвена течност меша се у крви,
А сећање на Снашу више не пече.

Надахнут нисам шприцером белим,
Јер чисто црно ми напуни чашу.
Затварам очи, полако жмурим,
Да и код Ждрепца пронађем Снашу.

Вино је шприцер, а шприцер је вода,
Шприцер је вино, а вино је крв.
Гиденс је Жекс, а Линца му дода,
Надимак Гиги, Гиденсов црв.

ШПРИЦЕР КАО НАДАХНУЋЕ

Шприцере беле они су кушали,
Свако по два у дебелом хладу.
Уз пиће, понекад, они би и ручали,
Па у стих срочили своју пусту наду.

Некада наруче још и шприцер трећи,
То буџет смањи, ал' музу увећа,
Тад стихови постају мудрији и већи,
И одвезује се римама, до врха пуна врећа.

Један шприцер – песма једна,
Два бела – песми више,
Трећи шприцер – мудрост вредна,
А после петог нема ко да пише.

ШПРИЦЕР БЕЛИ

Шприцер бели ја сам желео,
Да у њега своју тугу умочим,
За својом Снашом ја сам венуо,
Ту причу ћу сада вама да срочим.

Она ме је заводнички погледала,
У мени се родило зрно наде,
Снаша ме је, потом, нешто упитала,
Пита ме шта људи у дворишту раде?

Да ли пију сок газирани,
Или онај други, жути,
Да л' су интернет и телевизију повезали
Да л' су весели или љути?

Одговоре те знао нисам ја,
Снашино срце се тада ражалости,
Пошла је другом с истим питањима,
Мила снашо, молим те опрости!

Тај други младић, Часлав је био,
Од милоште звани Часлав Дрво,
Одговорио је Снаши, а ја сам пио,
И деси се моје пијанство прво.

СРЕМАЧКА КОНТРА

Гиденс и Линца, вашар у Срему,
Отворили тезгу паре да праве,
Продају маглу, мудрост и кремју,
Једног певца, жабца и три краве.

У једном тренутку, Гиденс поста жедан,
А у другом и Линца ожедне мало,
Па ту се нађе један конобар вредан,
Коме је до свог профита стало.

Он Гиденса упита шта ће да пије,
Гиденс га погледа и није му јасно,
Да ли да се осмехне или да га бије
Или да наручи шприцер док још није касно.

Линца рече да они увек исто пију,
И кад су овде и кад оду у Немачку,
Или шприцер на сто, или ће да бију,
И конобар им донесе Контру Сремачку.

О ПЕСНИЦИМА

Лина Милићевић (2. август 1990), економиста, спаривач речи, туризмолог, филозоф, шахиста и пре свега, велики хуманиста, долази из Скопља и тренутно се налази у Централној Србији. Дипломирала на Економском факултету у Крагујевцу, али знање стечено на тој установи до дана данашњег није уновчила. Живи од туризма и свог стваралаштва.

Учестовала у различитим културним манифестацијама и програмима, нашим и међународним, а неколико година уназад се бави научно-истраживачким радом у домену савремене филозофије.

До сада је са колегом Жељком, издала у штампаном облику књигу поезије *Жексолинцизам, Вечити Борба Свејлосџи и Таме*, а у електонској форми дела *Жексолинцизам, Шџрицер Бели, Жексолинцизам, Маја избора* и прозно дело *Жексолинцизам*.

Жељко Раџић (6. септембар.1990), економиста, спаривач речи, филозоф, социолог, шахиста и пре свега, велики лингвиста, долази из Лапова, где је рођен и одакле се селио није. Похађао Економски Факултет у Крагујевцу, али од стечених знања никада није имао користи. До сада, са колегицом Лином, издао у штампаном облику књигу поезије *Жексолинцизам, Вечити Борба Свејлосџи и Таме*, а у електонској форми дела *Жексолинцизам, Шџрицер Бели, Жексолинцизам, Маја избора* и прозно дело *Жексолинцизам*.